

на това дѣте, което бѣ малко по-голѣмо отъ птичката, такъвъ прѣкоръ за туй, защото то треперешо съ подплашенъ погледъ се събуждаше найрано всѣка зарань въ цѣлото село и работѣше винаги прѣди да се сѣмни. Птичката чучулига пѣе, кога изкочи отъ леглото си и литне къмъ небето, а пѣкъ тази злочеста Чучулига никога не отваряше уста да запѣе.

III. Мѣкитѣ на бѣдната майка.

Майката на Козета, Фантина, докато бѣше на работа въ една фабрика, можеше редовно да изпраща по 15 лева на мѣсецъ за дѣтето си. Ала настаниха нѣкакви разпри въ фабриката и Фантина бѣ изпѣдена. Тогава тя почна да живѣе съвсѣмъ бѣдно: хранѣше се само съ корици сухъ и плѣсенясалъ хлѣбъ, спѣше въ студена и тѣмна стая, а нощно врѣре никога не палѣше свѣщъ. Тя веднага подири и намѣри дрехи за кърпене и шиене. Отъ това спечелваше по нѣкоя и друга пара. Еднаждъ тя каза на съсѣдкитѣ си:

— Да ви кажа ли азъ вамъ. Ето азъ какъ поминувамъ: спя петь часа на нощъ, другото врѣме шия и така изваждамъ малко пари. Па човѣкъ може и да не яде много.

Положението ѝ стана много отчаяно. Тя рѣши да иде и прибере дѣтето си, но като си помисли, че и миличкото ѝ ще гладува заедно съ нея, отвѣрна се отъ рѣшението си. Ала тя имаше и да дава на Тенардиерови, а нѣмаше отъ дѣ да си плати дѣлга. Не се мина много врѣме и пощата донесе на Фантина писмо. Тя веднага позна, за какво и кой ѝ пише. Тенардиерови пишеха, че малката Козета изпокъжала съвсѣмъ дрехите си,